

Arrest

nr. 347 821 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Asiel en Migratie van 26 januari 2026 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat R. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"Mijnheer Naam: F. D. N.

Voornaam: L. H.

Geboortedatum: (...)2002

Geboorteplaats: Fortaleza

Nationaliteit: Brazilië

Krachtens artikel 44bis§2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen.

Op 23.01.2012 meldde uw moeder (F. D. N. I., geboren op (...)1983 te Zé Doca, Brazilië) zich bij de gemeente Sint-Niklaas en werd zij in het bezit gesteld van een aankomstverklaring (bijlage 3). In de aankomstverklaring wordt vermeld dat zij op 19.01.2012 in België was aangekomen. Ze werd toegelaten tot

verblijf tot 22.04.2012. Op 16.06.2012 is uw moeder te Sint-Niklaas gehuwd met R. N. G. G. A. (geboren op 28.05.1967, Belgische nationaliteit).

Op 02.08.2012 diende uw moeder een eerste "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van echtgenote van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) in bij het gemeentebestuur van Sint-Niklaas. Diezelfde dag werd voor u een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn (stiefkind) van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) ingediend. In het inlichtingenbulletin dat de aanvraag vergezelt, wordt vermeld dat jullie op 01.01.2012 in België binnenkwam. Op 16.01.2013 werd voor uw moeder een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten" (bijlage 20) genomen. Voor u werd diezelfde dag een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20) alsook een "bevel tot terugbrenging" (bijlage 38) genomen. Deze beslissingen werden op 05.02.2013 ter kennis gebracht. Op 22.02.2013 diende uw moeder een verzoekschrift in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) om de nietigverklaring te vorderen van voormelde beslissingen van 16.01.2013.

Uw moeder diende op 27.11.2013 een tweede "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van echtgenote van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) in. Diezelfde dag werd voor u nogmaals een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn (stiefkind) van R. N. G. G. A. (bijlage 19ter) ingediend. Op 20.05.2014 werd voor uw moeder een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten" (bijlage 20) genomen. Voor u werd een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20) alsook een "bevel tot terugbrenging" (bijlage 38) genomen. De beslissingen werden op 27.05.2014 ter kennis gebracht.

Op 28.07.2014 diende uw moeder voor de derde maal een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van echtgenote van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) in. Voor u werd nogmaals een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn (stiefkind) van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) ingediend. Op 21.01.2015 werd voor uw moeder wederom een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten" (bijlage 20) genomen. Voor u werd een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20) en een "bevel van terugbrenging" (bijlage 38) genomen. Deze beslissingen werden op 06.02.2015 ter kennis gebracht.

Op 08.05.2015 verwierp de RVV het beroep tot nietigverklaring dat op 22.02.2013 ingediend werd tegen de weigeringsbeslissingen en het "bevel tot terugbrenging" d.d. 16.01.2013.

Op 12.11.2015 diende uw moeder voor de vierde maal een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van echtgenote van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) in. Diezelfde dag werd voor u nogmaals een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn (stiefkind) van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) ingediend. Op 21.03.2016 werd voor uw moeder een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied binnen de 30 dagen te verlaten" (bijlage 20) genomen. Voor u werd een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen" (bijlage 20). Deze beslissingen werden op 14.04.2016 ter kennis gebracht.

Op 29.04.2016 diende uw moeder voor de vijfde maal een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van echtgenote van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) in. Diezelfde dag werd voor u nogmaals een "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn (stiefkind) van R. N. G. G. A." (bijlage 19ter) ingediend. Deze aanvraag werd niet binnen de vooropgestelde termijn behandeld waardoor ze automatisch goedgekeurd werd en op 29.11.2016 werden jullie beiden in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 19.12.2017 werd u door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld en diende u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard te leveren daar u zich plichtig maakte aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen en aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Op 22.05.2018 werd u door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld daar u zich plichtig maakte aan diefstal met geweld of bedreiging met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen, of hebbende doen geloven gewapend te zijn, door twee of meer personen, waarbij een minderjarige werd aangetrokken of gebruikt om het misdrijf te plegen; aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met

wapens of erop gelijkende voorwerpen, of hebbende doen geloven gewapend te zijn, op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of u bekend was; aan afpersing door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, of hebbende doen geloven gewapend te zijn, gepaard gaande met geweld of bedreiging, met hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysische of geestelijke ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg; aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels; aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien en aan opzettelijke slagen en verwondingen, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien.

Op 13.11.2018 besliste de Jeugdrechtbank van Dendermonde tot een verlenging van de maatregel 22.05.2018 en tot opheffing van de maatregel van 19.12.2017.

Op 12.11.2019 besliste de Jeugdrechtbank van Dendermonde tot plaatsing bij een particulier of in een inrichting daar u zich plichtig maakte aan diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging en aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien.

Op 16.06.2020 is uw moeder uit de echt gescheiden van R. N. G. G. A. (overgeschreven in de registers te Sint-Niklaas op 13.08.2020).

Op 26.02.2021 werd u aangehouden en op 28.02.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde op verdenking van inbreuken op de drugswetgeving en inbreuken op de wapenwetgeving. Op 08.03.2021 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven onder voorwaarden.

De Politierechtbank van Sint-Niklaas veroordeelde u op 11.01.2021 tot een werkstraf van 60 uren (bij niet uitvoering van de werkstraf: vervangende geldboete van 1600,00 euro) en verklaarde u vervallen van het recht alle motorvoertuigen te besturen voor een termijn van 1 maand daar u schuldig had gemaakt aan op de openbare weg een motorvoertuig te hebben bestuurd, zonder houder te zijn van een in België regelmatig afgegeven rijbewijs of van het als dusdanig geldend bewijs, vereist voor het besturen van dit voertuig en geldig voor de categorie waartoe het behoort (feit gepleegd op 24.11.2019).

Op 07.09.2021 diende u te Sint-Niklaas een "aanvraag om duurzaam verblijf" (bijlage 22) in. Deze aanvraag werd niet binnen de vooropgestelde termijn van 5 maanden behandeld en werd bijgevolg automatisch goedgekeurd. Op 07.02.2022 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

De Politierechtbank van Sint-Niklaas gelastte op 04.10.2021 de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar daar u de dringende maatregel om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, de regels inzake duurzaam onderhouden nauwe contacten niet had nageleefd (feit gepleegd op 13.12.2020).

Op 30.04.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent op verdenking van inbreuken op de wetgeving inzake drugs. De Correctionele Rechtbank van Gent veroordeelde u op 09.06.2023 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel voor een termijn van 5 jaar, uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis, mits naleving van voorwaarden daar u zich schuldig maakte aan de stoffen ketamine, XTC, cocaïne, heroïne, hasj en cannabis te hebben verkocht, te koop te hebben aangeboden, te hebben afgeleverd of geleverd en aan de stoffen ketamine, XTC, cocaïne, heroïne, hasj en cannabis in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd (feiten gepleegd tussen 26.10.2022 en 30.04.2023, meermaals op niet nader bepaalde data). (probatie-uitstel herroepen bij verstekvonnis van de CR Dendermonde d.d. 20.11.2024)

Op 11.08.2023 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op elektronisch toezicht.

Op 27.10.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent op verdenking van inbreuken op de wetgeving inzake drugs. De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 10.10.2023 (op verzet tegen CR Dendermonde d.d. 27.09.2022) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel voor een termijn van 5 jaar, uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis, mits naleving van voorwaarden daar u zich schuldig maakte aan een ongekende totale hoeveelheid cannabis te hebben verkocht, te koop te hebben aangeboden, te hebben afgeleverd of geleverd, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten aanzien van een kind dat meer dan de volle leeftijd van 12 jaar en minder dan de volle leeftijd van 16 jaar was (feiten gepleegd in de periode van 21.02.2021 tot

en met 26.02.2021, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan een ongeken­de totale hoeveelheid cannabis te hebben verkocht, te koop te hebben aan­ge­bo­den, te hebben afgeleverd of geleverd, met de omstandig­heid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar (feiten gepleegd in de periode van 21.02.2021 tot en met 26.02.2021, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan een ongeken­de totale hoeveelheid aan cannabis te hebben verkocht, te koop te hebben aan­ge­bo­den, te hebben afgeleverd of geleverd (feiten gepleegd in de periode van 07.05.2020 tot en met 26.02.2021, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan middelen in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd, namelijk op 26.02.2021 het bezit van een ongeken­de totale hoeveelheid cocaïne en op 06.01.2021 het bezit van 2,6 gram ketamine en aan een verboden wapen, meer bepaald een valmes met slot, te hebben gedragen (feit gepleegd op 26.02.2021). (probatie-uitstel herroepen bij verstekvonnis van de CR Dendermonde d.d. 06.11.2024)

De Correctionele Rechtbank van Gent veroordeelde u op 12.01.2024 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig maakte aan, in staat van bijzondere herhaling, de stoffen MDMA, cannabis, ketamine en XTC te hebben verkocht, te koop te hebben aan­ge­bo­den, te hebben afgeleverd of geleverd (feiten gepleegd in de periode van 10.09.2023 tot en met 27.10.2023, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan, in staat van bijzondere herhaling, de stoffen MDMA, cannabis, ketamine en XTC in het bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd (feiten gepleegd in de periode van 10.09.2023 tot en met 27.10.2023, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan, in staat van wettelijke herhaling, een roerende zaak die aan een andere toebehoorde en die u heeft gevonden of die bij toeval in uw bezit is gekomen, bedrieglijk te hebben verborgen of aan derden te hebben afgegeven, namelijk met name een ring, ten nadele van een onbekende (feit gepleegd in de periode van 18.09.2023 tot en met 27.10.2023, op een niet nader te bepalen datum).

Op 24.04.2024 werd u in vrijheid gesteld (einde straf of de maatregel).

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 11.09.2024 bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar daar u zich schuldig maakte aan met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuld­brieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbinten­is, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht, te hebben afgeperst, te weten een pet, schoudertas, smartphone, portefeuille en een horloge 'Guess', met de omstandig­heid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen (feit gepleegd op 05.07.2021); aan een scherp, snij­dend of stomp voorwerp te hebben gedragen, dat niet als wapen was ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat degene die ze draagt of vervoert, ze wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, namelijk een keukenmes (2 feiten gepleegd op 03.06.2022 en op 03.09.2022); aan op om het even welke wijze stoffen te hebben verspreid die, zonder op zichzelf gevaar in te houden, de indruk geven gevaarlijk te zijn en waarvan hij wist of moest weten dat hierdoor ernstige gevoelens van vrees konden worden teweeg gebracht voor een aanslag op personen of op eigendommen, waarop gevangenisstraf van ten minste twee jaar is gesteld (feit gepleegd op 15.10.2021) en aan gewone diefstal (2 feiten gepleegd op 17.09.2022 en op 24.11.2022).

Bij verstekvonnis van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde van 06.11.2024 werd het probatie-uitstel, u verleend bij vonnis d.d. 10.10.2023 herroepen wegens schending van de opgelegde voorwaarden.

Bij verstekvonnis van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde van 20.11.2024 werd het probatie-uitstel, u verleend bij vonnis d.d. 09.08.2023 herroepen wegens schending van de opgelegde voorwaarden.

Op 14.12.2024 werd u aangehouden en op 15.12.2024 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent op verdenking van inbreuken op de wetgeving inzake drugs. De Correctionele Rechtbank van Gent veroordeelde u op 22.05.2025, in staat van bijzondere herhaling, tot een definitief geworden gevangenisstraf van 16 maanden daar u zich schuldig maakte aan de stoffen 2-MMC, 3-MMC, 4-MMC, mephedrone, ketamine, XTC, cannabis en cocaïne te hebben verkocht, te koop te hebben aan­ge­bo­den, te hebben afgeleverd of geleverd en aan de stoffen 2-MMC, 3-MMC, 4-MMC, mephedrone, ketamine, XTC, cannabis en cocaïne in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd (feiten gepleegd in de periode van 24.04.2024 tot en met 14.12.2024, meermaals, op niet nader bepaalde data).

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw jonge leeftijd. Als minderjarige maakte u al driemaal het voorwerp uit van een maatregel opgelegd door de jeugdrechtbank, telkens omwille van het plegen van diefstallen met verzwarende omstandigheden en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen. De maatregelen opgelegd door de Jeugdrechtbank hadden tot doel om ervoor te zorgen dat u in de toekomst op het recht pad zou blijven en dat u tot het besef zou komen dat uw crimineel gedrag onaanvaardbaar was. De opgelegde maatregelen hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven. U hebt meerdere veroordelingen

in uitvoer, onder andere voor inbreuken op de drugswetgeving, bendevorming, afpersing, inbreuken op de wapenwetgeving, gewone diefstal. De drugsinbreuken betreffen het bezit en verkoop van verschillende soorten drugs. U bevindt zich op het moment van onderhavig schrijven in de strafcategorie van 7 tot 10 jaar. Uw strafeinde is volgens uw huidige detentiefiche voorzien voor 26.10.2031. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van een zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Op 26.02.2021 voerde de politie een controleactie uit op plaatsen die gekend stonden voor overlast/criminaliteit. U gedroeg zich zenuwachtig en van zodra u werd aangesproken, zette u het op een lopen. U kon uiteindelijk gevat worden. Bij de fouille troffen de verbalisanten een gripzakje met cannabis en een hoeveelheid geld aan in uw broekzak. In uw rugzak vond de politie een klein zwart tasje met een hoeveelheid cocaïne en een valmes met slot. De verbalisanten voerden een huiszoeking uit op uw adres en troffen in het nachtkastje naast uw bed een 23 gripzakjes aan om verdovende middelen te verpakken. Hoewel u bij verhoor aanvankelijk een verklaring aflegde over uw leefsituatie, beriep u zich vervolgens op uw zwijgrecht toen de verbalisanten over de aangetroffen drugs, gripzakjes en geld begonnen. U wou enkel nog een verklaring afleggen over het aangetroffen mes dat u naar eigen zeggen bij u had voor uw eigen verdediging. Uw GSM bevatte 49 contacten, tussen 21.02.2021 en 26.02.2021 had u verschillende contacten met personen die gekend waren voor druggerelateerde feiten, waaronder twee op dat ogenblik nog minderjarigen. De gsm bevatte ook twee druggerelateerde berichten, verschillende druggerelateerde conversaties via Snapchat (waaronder een promobericht verstuurd naar minstens 30 contacten), foto's met verdovende middelen en notities die duidelijk druggerelateerd waren. U verklaarde ten aanzien van de onderzoeksrechter dat u schulden had en veel mensen geld moest. Het was de eerste keer dat u cocaïne kocht. De cannabis verkocht u aan de mensen die in uw gsm stonden. U was al twee jaar met de verkoop bezig, maar niet doorlopend. U verkocht gemiddeld 25 gram per twee dagen en vroeg 10 euro per gram.

Uit het vonnis d.d. 10.10.2023 blijkt bovendien dat er in het verleden, meer bepaald tussen 24.06.2020 en 07.01.2021, al meerdere processen-verbaal inzake gelijkaardige druggerelateerde feiten opgesteld waren lastens u.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde d.d. 10.10.2023 blijkt: "De in hoofde van opposant bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder ernstig. Opposant gebruikte niet alleen zelf verdovende middelen als cannabis en cocaïne, hij had ook ketamine in zijn bezit en verkocht ook cannabis. Druggebruik brengt ernstige schade toe aan de fysieke en psychische gezondheid van de gebruikers. Druggebruik brengt ook een enorme maatschappelijke kost met zich mee: drugsverslaafden dienen behandeld te worden, verliezen hun werk, raken in de financiële problemen en worden mogelijk tot criminaliteit verleid om hun drugsverslaving te financieren. Door daarenboven cannabis te verkopen hield opposant eveneens de drugproblematiek in stand en wakkerde hij deze verder aan. Op die manier komen drugs in grote hoeveelheden op de markt ten koste van de gezondheid van de gebruikers en is opposant mede-veroorzaker van ernstige maatschappelijke (over)last. Opposant verkocht daarenboven cannabis aan minderjarigen die hij op die manier al van jonge leeftijd verslaafd maakt aan verdovende middelen waardoor zij niet alleen hun toekomst op het spel zetten maar eveneens verleid worden tot misdadig gedrag omdat het risico bestaat dat ook zij zich tot het plegen van misdrijven zullen wenden om hun destructieve verslaving te kunnen onderhouden. Opposant zou dit nochtans moeten beseffen nu hij verklaarde dat hij zelf vanaf jonge leeftijd met drugs in contact kwam en hierdoor deels op straat leefde en schulden aanging waarna hij drugs ging verkopen om zijn schulden te voldoen. Een strenge bestraffing dringt zich dan ook op om opposant te wijzen op het ontoelaatbare van zijn gedrag en om het verder afglijden in misdadig gedrag een halt toe te roepen. Opposant droeg daarenboven een verboden wapen bij zich tijdens zijn uitstappen met het oog op de verkoop van verdovende middelen. Dit omdat hij zich niet veilig voelde en om zich desgevallend te kunnen verdedigen. Dracht en bezit van verboden wapens zorgen voor een verhoging van de onveiligheid in onze samenleving. Door de dracht, neemt de kans toe dat een wapen te pas en te onpas wordt gebruikt voor de beslechting van conflicten. Het is de sterke overtuiging van de rechtbank dat het dragen van het wapen in de concrete omstandigheden van het dossier, met name waar opposant drugsschulden maakte en vreesde voor een aanval, tot een grote gevaarsituatie leidde en het risico op het gebruik ervan enkel verhoogde. Wapens, indien ze gebruikt worden bij de beslechting van conflicten, kunnen evenwel grote schade aan andere personen veroorzaken, eventueel zelfs met dodelijke afloop. Tegen zulk onverantwoord gedrag dient de rechtbank eveneens streng op te treden."

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u voor deze feiten op 10.10.2023 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel mits naleving van een aantal voorwaarden.

Op 26.04.2023 werd u gefouilleerd naar aanleiding van een door de politie ontvangen melding omtrent storend gedrag in café 'De Coulissen'. U bleek in het bezit van 6,56 gram ketamine, 2,86 gram XTC, 1,74 gram cocaïne en 5 gripzakjes. De verdovende middelen en de gsm werden in beslag genomen.

Op 30.04.2023 werd u betrapt door de assistent-manager van café 'Charlatan' op het dealen van drugs. U zou hebben toegegeven aan een 20-tal mensen in de zaak verkocht te hebben. U legde een aantal gripzakjes met verdovende middelen open op tafel na uw betrapting. Tijdens uw overbrenging door de politie werden er nog verschillende gripzakjes op de grond gevonden. U bleek uiteindelijk 10,77 gram heroïne, 1,21 gram XTC, 6,17 gram methadon en 7,66 gram hasj bij u te hebben. U werd verhoord en verklaarde geen drugs te verkopen. Uit de uitlezing van de gsm bleek meteen dat u wel degelijk verschillende verdovende middelen verkocht en actief op zoek ging naar potentiële kopers hiervoor, door het versturen van standaardberichten naar een grote groep potentiële afnemers.

Uit de stukken die u bij de rechtbank voorlegde bleek dat er sprake was van onderliggende problematieken, waarvoor inmiddels reeds stappen werden ondernomen om de nodige hulp te krijgen. In die gegeven omstandigheden oordeelde de rechtbank dat een straf met probatievoorwaarden een gepast signaal uitmaakte. Op 09.08.2023 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel gedurende 5 jaar, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis. U diende onder andere volgende voorwaarden na te leven: stipt ingaan op de uitnodigingen van de justitie-assistent(e) en/of probatiecommissie en hun richtlijnen strikt naleven; urinecontroles; indien uit de urinecontroles positieve resultaten blijken, een gespecialiseerde begeleiding volgen met het oog op de aanpak van de drugsproblematiek; inspanningen leveren om vast werk te zoeken; een nuttige vrije tijdsbesteding uitwerken; gespecialiseerde psychologische/psychiatrische begeleiding volgen. Dergelijke straf liet toe u gedurende een langere termijn op te volgen en de kans op slagen voor uw resocialisatie te verhogen, meende de rechter. De strenge voorwaarden weerhield u er kennelijk niet van om tijdens de proeftermijn al snel nieuwe strafbare feiten te plegen, gelijkaardig aan de feiten waarvoor u werd veroordeeld. Hieruit blijkt duidelijk een gebrek aan motivatie om definitief te stoppen met het plegen van drugsfeiten. Minder dan 3 maanden later, meer bepaald op 27.10.2023, werd u op heterdaad betrapt toen u in het bezit was van verschillende gripzakjes met daarin MDMA, ketamine, cannabis en XTC-pillen. U ontkende zowel voor de politie als voor de onderzoeksrechter drugs te verkopen. Op de openbare zitting van 05.01.2024 ging u over tot bekentenissen. Op 27.10.2023 bleek u in het bezit van een ring. U verklaarde deze ring gevonden te hebben in de Voetweg. Er kon niet uitgesloten worden dat deze ring werd verloren, wel maakte u zich strafbaar aan bedrieglijke verberging.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Gent d.d. 12.01.2024 blijkt: "Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde zich schuldig maakte aan de verkoop van verschillende drugs. Het verhandelen van drugs leidt tot ernstige gezondheidsrisico's bij de uiteindelijke druggebruiker en ontwricht de maatschappij in het algemeen. Het leidt ook tot een illegaal geldcircuit dat niet belast wordt door de overheid. De beklaagde heeft daarnaast onvoldoende respect voor de eigendom van anderen. Getuige daarvan is het feit dat hij in het bezit was van een ring die aan een derde toebehoorde. [...] Er werden hem dus tot tweemaal toe probatievoorwaarden opgelegd. Dit heeft de beklaagde echter niet belet om opnieuw te kiezen voor het criminele pad. De beklaagde is duidelijk hardleers. Hij lijkt geen lessen te trekken uit zijn eerdere aanvaringen met justitie. De beklaagde werd ook reeds een werkstraf opgelegd, maar deze voerde hij niet correct uit. Het is duidelijk dat de beklaagde de kansen niet grijpt die justitie hem heeft gegeven." De Correctionele Rechtbank van Gent legde u op 12.01.2024 voor voormelde feiten bewust slechts een gevangenisstraf van zes maanden op, ondanks uw eerdere probatievoorwaarden en werkstraf die u niet correct had nageleefd, met het oog op het bieden van een laatste kans om uw leven op een andere manier in te richten. Hierbij werd rekening gehouden met het feit dat bij een langere straf het dubbele probatie-uitstel van rechtswege zou ingaan, waardoor tweemaal twee jaar effectieve gevangenisstraf zou volgen. De rechtbank hoopte dat deze milde maatregel, in combinatie met de reeds ondergane vrijheidsberoving sinds oktober 2023, een schokeffect zou hebben en u zou aanzetten om de eerder opgelegde probatiebegeleiding daadwerkelijk na te leven.

Op 11.09.2024 werd u door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar voor afpersing, 2 feiten van verboden wapendracht, het spuwen naar een treinbegeleider tijdens corona en twee diefstallen. Het slachtoffer van de afpersing verklaarde dat hij op 05.07.2021 uitging en rond 00u30 te voet onderweg was met de fiets. Onderweg zag hij vier jongeren staan waarvan hij er twee herkende, waaronder u. U en uw vrienden konden nergens overnachten en jullie wachtten daarom op de eerste bus. Hij ging naar huis en haalde wat te drinken voor jullie. Uit de verklaring van het slachtoffer blijkt dat, toen hij wou vertrekken, hij zijn spullen (tasje, pet, horloge van Guess ter waarde van 300 euro, iPhone en portemonnee) onder bedreiging aan jullie af moest geven. Jullie zeiden hem dat hij niet naar de politie mocht gaan want dat jullie hem wisten wonen en zijn moeder van kant zouden maken. De rechtbank zag geen enkele reden om de geloofwaardigheid van die verklaring in twijfel te trekken. Tijdens een voetpatrouille op 03.06.2022 werd de politie van Sint-Niklaas aangesproken door meerdere passanten dat er een jongeman met een mes zou rondlopen in de Binnentuin, het terras van café 'De Egelantier'. Bij aankomst kon de politie u identificeren. U stelde in de psychiatrie verbleven te hebben en zich veiliger te

voelen als u een mes bij u had. Op 15.10.2021 deed de boordchef van de trein richting Antwerpen, aangifte dat een man om 9u45 op de trein stapte in het station van Sint-Niklaas. De man droeg geen mondkapje en toen de boordchef hem daarover aansprak, kwam deze neus aan neus met hem te staan. De man sloeg de kепie van zijn hoofd, trok zijn mondkapje af en spuwde vervolgens verschillende malen naar hem. Hij vroeg op een agressieve toon wat het probleem was. De boordchef vroeg de man uiteindelijk om de trein te verlaten. Op basis van camerabeelden kon u geïdentificeerd worden als dader van deze feiten. De politie van Sint-Niklaas werd tijdens een voetpatrouille in de feestzone op het Hendrik Heymanplein op 03.09.2022 aangesproken door passanten dat er een jongeman vrouwen lastig zou vallen. Wanneer omstaanders u hierover aanspraken, reageerde u agressief en zei u dat u hen met uw mes zou steken. Volgens de verbalisanten verkeerde u in staat van dronkenschap. U verklaarde dat u op het ogenblik van de feiten last had van psychotische problemen. U had toen ook gedronken en kon u nog weinig herinneren van de avond. U verklaarde nogmaals met een mes op zak rond te lopen omdat u zich niet veilig voelde. Op 17.09.2022 hebt u in de Colruyt van Sint-Niklaas 10 pakjes roltabak uit het rek genomen en onder uw jas weggestoken. U bood de tabak niet aan bij de kassa. U werd tegengehouden voor de uitgang en overhandigde de tabak meteen. U stelde dat u dringend sigaretten nodig had en dat u ruzie had met uw ouders waardoor u geen geld had. Op 24.11.2022 hebt u in de Aldi te Sint-Niklaas een fles gin onder uw jas gestoken, toen u twee blikjes afrekende. U ontkende dat u gestolen had en beriep u op uw zwijgrecht.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde d.d. 11.09.2024 blijkt: "De feiten zijn objectief ernstig. Beklaagde maakte zich schuldig aan afpersing, twee diefstallen, meerdere inbreuken op de Wapenwet en daarnaast spuwde hij ook naar een treinbegeleider. Hij toonde geen enkel respect voor het eigendomsrecht noch voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. Dit getuigt van een verregaande gewetenloosheid en normvervalsing. Een streng signaal is nodig." De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 11.09.2024 bij verstek tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

In de periode van 24.04.2024 tot en met 14.12.2024 maakte u zich wederom schuldig aan bezit en verkoop van verschillende soorten drugs. Uit het vonnis blijkt dat u op 22.10.2024, ruim een maand na uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde d.d. 11.09.2024 en terwijl u onder voorwaarden stond, door de politie betrapt werd in het bezit van twee gripzakjes met witte substantie. Het ging om 6,41 gram metamfetamines. Er werd een proces verbaal opgesteld wegens niet naleving van voorwaarden. U weigerde een multipaneltest af te leggen. Op 07.12.2024 werd u bestuurlijk opgesloten naar aanleiding van verstoring van de openbare orde. Bij de insluitingsfouille werd een gripzakje met één gram 2-MMC aangetroffen. U werd op 14.12.2024 bestuurlijk gearresteerd wegens openbare dronkenschap. Tijdens de verzorging in het ziekenhuis bedreigde u het medisch personeel en de politieambtenaren. Bij de fouille werden 19,76 gram methyilmethcathonine (verpakt in zes verschillende zakjes), 2,76 gram amfetamineachtigen/XTC en 26,12 gram cannabis aangetroffen. U had daarnaast 185,70 euro cash geld bij. Bij de manuele uitlezing van uw gsm trof de politie tientallen druggerelateerde gesprekken met afnemers aan. Er werd nogmaals een proces verbaal opgesteld wegens niet naleving van voorwaarden. Uw gsm werd op 16.12.2024 opnieuw uitgelezen. De politie stelde daarbij dat u tientallen gesprekken had met afnemers. Tijdens de terechtzitting betwistte u de feiten niet meer.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Gent d.d. 22.05.2025 blijkt: "De hierboven in hoofde van de beklagden bewezenverklaarde feiten verdienen ernstige maatschappelijke afkeuring, nu deze beklagden hebben gehandeld uit puur geldgewin. Snel, gemakkelijk en groot geldgewin was voor elk van hen hun enige drijfveer, waarbij zij manifest onvoldoende normbesef hebben getoond. Door hun praktijken hielden zij finaal aan de vraagzijde de verslaving van anderen in stand. Zij stelden zich daarbij manifest onvoldoende vragen, ook niet over de mogelijke gevolgen van druggebruik bij de uiteindelijke afnemers van de door hen verhandelde grote hoeveelheden en diverse soorten verdovende middelen. Deze praktijken veroorzaken niet enkel aanzienlijke maatschappelijke overlast, maar ook immense kosten, (mankracht en middelen) door de onderzoeken die aan de desbetreffende strafonderzoeken dienen besteed te worden."

Zoals uit voorgaande blijkt, werd u reeds meermaals veroordeeld voor ernstige inbreuken op de drugswetgeving. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende:

“46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/7517/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, S 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een grootdeel daarvan.

54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliver, reeds aangehaald, punt 67)”

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat u in het verleden werd geconfronteerd met psychische problemen (acute psychose met auditieve en visuele hallucinaties) en dat u gedwongen opgenomen werd. Dat u kampte met psychische problemen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u meermaals veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten en doet geen afbreuk aan de ernst van de feiten. Uit geen enkel van de vonnissen blijkt dat uw psychische problemen van dien aard of ernst waren dat zij uw oordeels- of controlevermogen in zodanige mate aantastten dat u niet in staat was het wederrechtelijk karakter van uw handelen te begrijpen of uw gedrag overeenkomstig dat inzicht te sturen. De strafrechters hielden rekening met uw persoonlijke problematiek door herhaaldelijk een straf met probatie-uitstel en begeleidingsvoorwaarden op te leggen, doch u bleef nieuwe strafbare feiten plegen en schond deze voorwaarden meermaals, wat tweemaal leidde tot de herroeping van het probatieuitstel. U vertoonde niet de minste motivatie om de u opgelegde voorwaarden na te leven en was schijnbaar niet gemotiveerd om definitief te stoppen met uw drugsfeiten. Op 06.11.2024 herriep de Correctionele Rechtbank van Dendermonde het probatievoorstel u toegekend bij vonnis d.d. 10.10.2023. Op 20.11.2024 herriep de Correctionele Rechtbank van Dendermonde het probatievoorstel u toegekend bij vonnis d.d. 09.08.2023. Ook de werkstraf die u op 11.01.2021 door de politierechtbank van Oost-Vlaanderen, afdeling Sint-Niklaas werd opgelegd, kende geen positief resultaat. U leefde de afspraken niet na waardoor de werkstraf niet kon worden opgestart.

Aangezien u de u herhaaldelijk geboden kansen tot begeleiding en behandeling niet heeft benut, bestaat er geen objectieve reden om aan te nemen dat u thans wél tot een duurzame gedragswijziging zou komen.

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige drugsproblematiek kampt. In een brief die u toevoegde aan het formulier hoorrecht en die gedateerd is op 10.10.2025 schreef u dat u een verslaving heeft maar dat het nu beter gaat met u, dat u begonnen bent met het aanpakken van uw drugsproblematiek en ambulante hulp zal volgen tot u definitief weet dat u niet zal hervallen. U legde een attest d.d. 24.09.2025 voor ter bevestiging van uw aanwezigheid in de vorming ‘Drugs De Baas’ aangeboden door VZW De Kiem (therapeutisch programma voor druggebruikers en hun omgeving) alsook een attest van Tandem d.d. 25.09.2025 waaruit blijkt dat u door hen opgevolgd werd in 2023 in de gevangenis van Gent en in 2025 in de gevangenis van Oudenaarde. Ook nadat u in begeleiding was bij Tandem in 2023 hebt u opnieuw drugsfeiten gepleegd. Uit het attest ‘Drugs de Baas’ blijkt dat u 7 van 8 sessies gevolgd hebt. Uit het attest kan niet worden afgeleid dat deze begeleiding daadwerkelijk heeft geleid tot een duurzame stabilisatie van uw verslavingsproblematiek. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u niet langer met een drugsverslavingsproblematiek kampt, noch dat deze problematiek duurzaam onder controle is. Er werden u meermaals strikte voorwaarden opgelegd om aan uw middelengebruik te werken, maar u herviel telkens weer. Gelet op het voorgaande kan het risico op hervall in middel gebruik na uw vrijstelling niet worden uitgesloten. In de brief die u toevoegde aan het formulier hoorrecht en die gedateerd is op 10.10.2025, geeft u aan dat het beter met u gaat en dat u bereid bent om te gaan werken. Uw plannen zijn om uw detentie goed af te ronden, zelfstandig te gaan wonen en verandering te brengen in uw leven. U geeft aan dat u reeds uitgaansvergunningen heeft gekregen om te starten met wekelijkse begeleiding buiten de gevangenis. U legt tevens een certificaat “heftruck” voor. U stelt zich goed gedragen te hebben in de gevangenis en u kijkt ernaar uit om te gaan werken buiten de gevangenis. U hoopt op een vervroegde invrijheidstelling waarna u een eigen appartement kan huren en wenst gebruik te maken van een CAW-buddy om u te helpen bij uw eerste stappen. Het feit dat de gevangenisdirecteur positief adviseerde met betrekking tot periodieke uitgaansvergunningen wijst er evenwel niet noodzakelijk op dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Er wordt opgemerkt dat u geen stukken voorlegde waaruit blijkt dat deze uitgaansvergunningen effectief werden uitgevoerd. Bovendien zijn dergelijke uitgaansvergunningen onderworpen aan strikte voorwaarden en toezicht, waardoor hieruit

geen conclusies kunnen worden getrokken omtrent uw gedrag in een onbeperkte vrijheidssituatie. Uit geen enkel element blijkt dat er in uw hoofde daadwerkelijk sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u een opleiding als heftruckchauffeur volgde, dat u bereid bent om te gaan werken en verklaart veranderingen in uw leven te willen aanbrengen, volstaat op zich niet om te besluiten dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. U kreeg in het verleden herhaaldelijk kansen in de vorm van gevangenisstraffen met probatieuitstel en korte effectieve gevangenisstraffen, maar greep deze niet en bleef nieuwe druggerelateerde feiten plegen. Uw huidige verklaringen en voornemens volstaan dan ook niet om afbreuk te doen aan deze vaststellingen. U lijkt niet vatbaar voor de tussenkomsten van justitie. Het gegeven dat eerdere veroordelingen geen gedragswijziging tot stand brachten toont aan dat u hardleers bent en wijst op een normvervaging en een asociale ingesteldheid. De vaststelling dat u meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er voorts op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden voor de maatschappij criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

+++

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen.

Op 19.09.2025 werd u in de gevangenis van Oudenaarde tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U stelde dat u de vragenlijst wenste in te vullen met behulp van uw raadsman. Op 28.09.2025 vroeg uw raadsman een bijkomende termijn van 15 dagen om alle nodige documentatie te verzamelen. Uw raadsman voegde een attest van gevangenschap toe. Er werd een uitstel toegekend tot 20.10.2025 om de vragenlijst en bijkomende documenten over te maken.

Uw advocaat maakte op 21.10.2025 volgende documenten over per mail: de ingevulde vragenlijst hoorrecht met bijgevoegd een handgeschreven brief; een "Attest van gezinssamenstelling" op naam van F. D. N. I. afgegeven op 25.09.2025; een "Schoolattest" d.d. 09.10.2025 afgegeven door Technisch Instituut Sint-Carolus; een "Individuele steekkaart" afgegeven door de Gesubsidieerde Vrije Gemengde Lagere school, Sinaai; een "Attest van schoolbezoek" d.d. 16.10.2025 afgegeven door Autonoom Centrum Deeltijds Onderwijs Newton; een schrijven d.d. 25.09.2025 waaruit blijkt dat u in opvolging bent bij TANDEM (Toeleiding en aanmelding na detentie en meer); een attest d.d. 24.09.2025 afgegeven door De Kiem waaruit blijkt dat u vijfmaal aanwezig was in de vorming "Drugs De Baas?! (Toegepaste Terugvalpreventie); een deelnameattest "Drugs De Baas?! d.d. 07.10.2025; een Vonnis van het Vredegerecht van het kanton Sint-Niklaas d.d. 29.03.2022 waarin uw observatieneming in het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus voor een duurtijd van 40 dagen bevolen werd; facturen van het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus (voor periode maart 2022 en verblijfsfactuur 01.04.2022- 28.04.2022); uw loopbaangegevens (afgeprint op 26.09.2025); een "Advies van de directeur betreffende periodieke uitgaansvergunning" d.d. 29.09.2025; een kopie van uw F+-kaart; een kopie van uw geboorteakte; de "verklaring van wettelijke samenwoning" van S. D. P. J. en F. D. N. I. d.d. 06.10.2025; een kopie van de houderpagina van het paspoort op naam van F. D. N. I.; een deelcertificaat "Heftruck" afgegeven door Go! Centrum voor Volwassenenonderwijs het CVO Pro d.d. 07.04.2025.

U verklaarde in het formulier hoorrecht dat uw moedertaal Portugees is; dat u Frans, Nederlands, Engels en Portugees kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u in het bezit bent van een verblijfsvergunning tot 2032 en een Braziliaans paspoort; dat u schizofrenie hebt, wat u belemmert te reizen of naar Brazilië terug te keren; dat u reeds opgenomen was in PAAZ (Sint-Niklaas), Sint-Hiëronymus (Sint-Niklaas) en Sint-Lucia (Sint-Niklaas); dat u voor uw opsluiting woonachtig was in de (...); dat u geen partner heeft; dat u geen kinderen heeft, dat u familie hebt in België, namelijk uw moeder en uw stiefvader (samenwonend); dat u geen familieleden hebt in een ander land dan België; dat u het 4de, 5de en 6de jaar lager onderwijs volgde in de Sint-Catharinaschool in Sinaai, het 1e jaar middelbaar onderwijs in de Broederschool in Sint-Niklaas, het

2de jaar middelbaar onderwijs in de Broederschool in Stekene, in Sint-Carolus in Sint-Niklaas, en OLVI in Gent, het 3de, 4de en 5de middelbaar onderwijs in het CDO Newton in Sint-Niklaas (CVO hefttruckattest); dat u gewerkt heeft in België (zie VDAB werkregister); dat u niet in het buitenland gewerkt hebt; dat u niet in een ander Europees land verbleef voor u naar België kwam en dat u niet veroordeeld en/of opgesloten werd in een ander land dan België. U voegde aan het formulier hoorrecht een handgeschreven brief van 3 bladzijden toe, deze is gedateerd op 10.10.2025. In de brief beschrijft u waarom u in de gevangenis beland bent en waarom u niet zomaar kan terugkeren naar uw land. Aangezien in de vragenlijst en de op 21.10.2025 overgemaakte medische documenten, die dateren van 2022, werd verwezen naar een psychiatrische problematiek, werd op 03.11.2025 aan uw advocaat verzocht recente medische attesten met betrekking tot uw medische toestand te bezorgen. Ondanks rappels op 17.11.2025 en 08.12.2025, werd tot op heden geen enkel recent medisch attest ontvangen.

U verklaarde geen duurzame relatie en geen minderjarige kinderen te hebben. Wel heeft u familie in België, namelijk uw moeder (F. D. N. I., geboren op (...)1983 te Zé Doca, Brazilië, nationaliteit: Brazilië, F-kaart geldig tot 16.09.2026) en haar nieuwe partner (S., D. P. J., geboren op (...)1965 te Duitsland, Belgische nationaliteit). U legde hun attest van wettelijke samenwoning d.d. 06.10.2025 voor. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, 833; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier en de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw moeder. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Dendermonde d.d. 10.10.2023 blijkt dat de samenwoning met uw moeder moeilijk verliep en u regelmatig thuis wegliep. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Gent blijkt dat u verklaarde geen vast adres meer te hebben en een beetje overal te slapen. Uit het "Advies van de directeur betreffende periodieke uitgaansvergunning" d.d. 29.09.2025 blijkt dat u voor uw opsluiting werkloos en dakloos was. Het gegeven dat uw moeder u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet op zich niet getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Het feit dat u na uw vrijstelling mogelijks over een (tijdelijke) vaste verblijfplaats beschikt en dat uw moeder bereid is u te ondersteunen na uw detentie, volstaat evenmin om een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden aan te tonen. Een louter financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 23 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat wordt geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen en werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Dat het contact met uw moeder in België moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag.

Wat betreft de wettelijke samenwonende partner van uw moeder blijkt uit het administratief dossier en de door u voorgelegde documenten niet dat er tussen u en deze persoon sprake is van een feitelijk en beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheidsband. Evenmin blijkt dat deze persoon een ouderlijke rol heeft opgenomen of dat er een affectieve band bestaat die verder reikt dan louter occasioneel contact via uw moeder. Het loutere feit dat uw moeder een wettelijke samenwoning is aangegaan met een Belgische onderdaan volstaat niet om te besluiten dat er tussen u en deze persoon een beschermenswaardig gezinsleven bestaat. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. U bent in 2012 in België aangekomen. U

verkreë op 29.04.2016, op bijna 14-jarige leeftijd, verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw toenmalige stiefvader. Als minderjarige maakte u driemaal het voorwerp uit van een maatregel opgelegd door de jeugdrechtbank, telkens omwille van het plegen van diefstallen met verzwarende omstandigheden en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen. Als meerderjarige ging u op hetzelfde elan verder. U bent slechts 23 jaar oud, maar werd meermaals veroordeeld voor drugsfeiten. U ondergaat heden uw derde detentie en verblijft sinds 15.12.2024 ononderbroken in de gevangenis. U bevindt zich in een strafcategorie van 7 tot 10 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 08.02.2032.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. U kwam op jonge leeftijd in België aan en heeft hier enige tijd school gelopen (zonder uw middelbaar diploma behaald te hebben). Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U heeft de Belgische samenleving in gevaar bracht door de verhandeling van drugs. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. Van een sterke economische binding met België is geen sprake. U heeft voornamelijk interimwerk verricht. U bent heden 23 jaar oud en bij strafeinde zal u 30 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Brazilië of elders geen werk zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. De opleidingen die u gevolgd hebt en de werkervaring die u in België hebt opgedaan kunnen u helpen bij het vinden van werk in uw land van herkomst of in een ander derde land. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Brazilië aanpassingen van u zal vergen, Zelfs indien de integratie in Brazilië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljovic-jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, 855). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale culturele en familiale banden met dit land te hebben. Uw moedertaal is Portugees. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Brazilië alwaar u opgegroeid bent en als kind geleefd hebt. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider op 19.09.2025 dat u nog familieleden heeft in Brazilië en met hen contact te hebben gehad als uw moeder naar Brazilië belde. Mogelijks kan u het contact met deze familieleden versterken. Daarnaast kan uw familie in België, u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Braziliaanse samenleving, eventueel door financiële steun. Hoe dan ook uw leeftijd (momenteel 23) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien, zelfs indien u geen steun zou krijgen van uw familie.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uit uw dossier blijkt dat u in het verleden werd geconfronteerd met psychische problemen en dat u gedwongen opgenomen werd. U legde in dat verband volgende stukken voor: een vonnis van het Vredegerecht van het kanton Sint-Niklaas d.d. 29.03.2022 waarin uw observatieneming in het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus voor een duurtijd van 40 dagen werd bevolen; facturen van het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus (voor periode maart 2022 en verblijfsfactuur 01.04.2022-28.04.2022). Aangezien in de vragenlijst en de op 21.10.2025 overgemaakte medische documenten, die dateren van 2022, werd verwezen naar een psychiatrische problematiek, werd op 03.11.2025 aan uw advocaat verzocht recente medische attesten met betrekking tot uw medische toestand te bezorgen. Ondanks rappels op 17.11.2025 en 08.12.2025, werd tot op heden geen enkel recent medisch attest ontvangen. Er zijn geen (recente) medische documenten voorgelegd waaruit blijkt dat u nood heeft aan een medische behandeling die niet beschikbaar en/of toegankelijk is in Brazilië. De Administratie heeft geen toegang tot uw medische gegevens en de gevangenisarts is gehouden tot het beroepsgeheim. Onderhavige beslissing houdt hoe dan ook enkel een beëindiging van uw verblijf in. Een onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM zal gevoerd worden wanneer er effectief een gedwongen verwijderingsmaatregel opgelegd wordt.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij licht haar eerste middel als volgt toe:

“Het eerste middel bestaat uit een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids-, zorgvuldigheid en proportionaliteitsbeginsel en de schending van de materiële motiveringsplicht en zelfs van artikel 3 EVRM doordat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de psychiatrische voorgeschiedenis en ook de verslavingsproblematiek van verzoeker als reden van crimineel gedrag en dan ook ten onrechte stelt dat er in hoofde van verzoeker geen duurzame gedragswijziging is, terwijl uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker in de gevangenis aan zijn problemen heeft gewerkt en hij positief advies heeft verkregen betreffende zijn uitgaansvergunningen.

Verwerende partij houdt ten onrechte voor dat de beëindiging van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel zou zijn voor de bescherming van de orde en ter preventie van stabiele feiten omdat het gedrag van verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Evenwel heeft verwerende partij hierbij onvoldoende rekening gehouden met de ernstige psychiatrische voorgeschiedenis en ook de verslavingsproblematiek van verzoeker als oorzaak van zijn crimineel gedrag

Ook de directeur van de gevangenis formuleerde in haar advies betreffende periodieke uitgaansvergunning dienaangaande terecht:

'Hij pleegde de feiten voornamelijk om in zijn eigen levensonderhoud te kunnen voorzien en zijn eigen verslavingsproblematiek te bekostigen. Op basis van de beschikbare informatie lijken de feiten niet het gevolg te zijn van een ingebed antisociaal persoonlijkheidspatroon maar eerder een samenloop van factoren bij een kwetsbare jongeman. Het gebrek aan stabiliteit en zijn druggebruik zijn o.i. de belangrijkste criminogene factoren. '

Uit de stukken blijkt dat verzoeker intensief aan deze problemen heeft gewerkt (zie attesten van de Kiem en Tandem). Verzoeker kreeg ook positief advies van de directeur betreffende periodieke uitgaansvergunning.

Ook over zijn psychische problemen legt verzoeker bewijzen voor. Hoewel verwerende partij stelt dat er geen recente medische attesten zijn voorgelegd, heeft verzoeker wel het vonnis van de gedwongen opname van 29 maart 2022. Uit de voorgelegde stukken blijkt onmiskenbaar dat verzoeker te kampen heeft met psychiatrische problemen. De correctionele rechtbank erkende ook dat er sprake was van onderliggende problematieken waarvoor hulp noodzakelijk was. Het beëindigen van het verblijf zonder grondig onderzoek naar de impact van zijn psychische toestand en ook zijn verslavingsproblematiek op zijn crimineel gedrag, alsook naar de maatregelen door verzoeker genomen om aan de problemen te werken, getuigt van een gebrekkige motivering.

Ook de directeur schreef in haar advies:

'Voor detentie was er in het leven van betrokkene sprake van een negatieve spiraal aan moeilijkheden waarbij hij geen uitweg leek te zien. Hij stond er alleen voor en het ontbrak hem aan stabiliteit. Recidivebeperkende maatregelen kunnen o.i. bestaan uit het versterken van familiale banden of professionele contacten, zodat hij zich gesteund en gevalideerd kan voelen, het uitbouwen van structuur en stabiliteit om hem te behouden voor overprikkeling en het creëren van levenskansen waardoor motivatie, zelfbeeld en self efficacy (het geloof in je eigen bekwaamheid) kan verhogen.'

Deze 'levenskansen' en de uitbouw van zijn verdere re-integratie zal nu volledig gehypothekeerd worden door het ontnemen van zijn verblijfsrecht.

Uit de stukken blijkt dat hij in de gevangenis aan zijn (verslavings)problematiek heeft gewerkt. zodat geenszins kan worden gesteld dat 'er geen objectieve reden (is) om aan te nemen dat u thans wél tot een duurzame gedragswijziging zou komen.'

De onderliggende psychische en verslavingsproblematiek waren duidelijk constante factoren die zijn gedrag in het verleden hebben beïnvloed en die een essentieel onderdeel had moeten vormen van de

belangenafweging door de overheid. Het loutere feit dat de gevangenisarts gehouden is aan het beroepsgeheim, ontslaat verwerende partij niet van haar plicht om de medische kwetsbaarheid van verzoeker grondig te onderzoeken alvorens over te gaan tot een ingrijpende verblijfsbeëindiging.

Verzoeker betwist verder het standpunt van verwerende partij dat een onderzoek naar de schending van artikel 3 EVRM (verbod op onmenselijke behandeling) pas gevoerd moet worden bij een effectieve gedwongen verwijdering. Verzoeker stelt dat zijn nood aan specifieke psychiatrische en verslavingsbehandeling, die mogelijk niet toegankelijk of beschikbaar is in Brazilië, reeds bij de beslissing tot beëindiging van het verblijf integraal deel moet uitmaken van de belangenafweging, te meer daar Brazilië een land is waar hij sinds zijn vroege jeugd niet meer is geweest en waar hij geen sociaal of medisch vangnet heeft, nu zijn familie hier in België verblijft.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker en de context van zijn psychische kwetsbaarheid. Een definitieve verblijfsbeëindiging is in dit stadium een disproportionele maatregel die elke kans op een succesvol behandeltraject in een vertrouwde omgeving onmogelijk maakt.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd.”

2.1.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De Raad merkt op dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Vooreerst volgt de Raad de verzoekende partij niet waar zij stelt dat zij volgens haar wel degelijk de schending van artikel 3 van het EVRM dienstig kan aanvoeren. De bestreden beslissing bevat immers geen verwijderingsmaatregel, waardoor de bestreden beslissing op zich geen schending van artikel 3 van het EVRM tot gevolg kan hebben. Zij kan immers op zich niet tot gevolg hebben dat de verzoekende partij al dan niet gedwongen zal moeten terugkeren naar Brazilië. Dit onderdeel van het eerste middel is om die reden niet ontvankelijk. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze aangeeft dat een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM zal onderzocht worden bij het eventueel afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

De verzoekende partij betwist als dusdanig niet dat de minister van Asiel en Migratie (hierna: de minister) van voormelde bepaling toepassing mocht maken, rekening houdend met haar verblijfsstatus. Terwijl de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelfs niet betwist dat inderdaad sprake is van ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Evenwel meent de verzoekende partij dat bij de beoordeling om het verblijfsrecht te beëindigen rekening had moeten worden gehouden met haar 'psychische problemen'.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt in haar eerste middel, heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing verder wel degelijk uitgebreide motieven opgenomen over de psychische problemen waaraan de verzoekende partij lijdt of leed, en ze afgewogen tegen het gevaar dat de verzoekende partij volgens de verwerende partij zou uitmaken voor de openbare orde. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij eveneens rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van de verzoekende partij. De betreffende motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"Uit de voorgelegde stukken blijkt dat u in het verleden werd geconfronteerd met psychische problemen (acute psychose met auditieve en visuele hallucinaties) en dat u gedwongen opgenomen werd. Dat u kampte met psychische problemen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u meermaals veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten en doet geen afbreuk aan de ernst van de feiten. Uit geen enkel van de vonnissen blijkt dat uw psychische problemen van dien aard of ernst waren dat zij uw oordeels- of controlevermogen in zodanige mate aantastten dat u niet in staat was het wederrechtelijk karakter van uw handelen te begrijpen of uw gedrag overeenkomstig dat inzicht te sturen. De strafrechters hielden rekening met uw persoonlijke problematiek door herhaaldelijk een straf met probatie-uitstel en begeleidingsvoorwaarden op te leggen, doch u bleef nieuwe strafbare feiten plegen en schond deze voorwaarden meermaals, wat tweemaal leidde tot de herroeping van het probatieuitstel. U vertoonde niet de minste motivatie om de u opgelegde voorwaarden na te leven en was schijnbaar niet gemotiveerd om definitief te stoppen met uw drugsfeiten. Op 06.11.2024 herriep de Correctionele Rechtbank van Dendermonde het probatievoorstel u toegekend bij vonnis d.d. 10.10.2023. Op 20.11.2024 herriep de Correctionele Rechtbank van Dendermonde het probatievoorstel u toegekend bij vonnis d.d. 09.08.2023. Ook de werkstraf die u op 11.01.2021 door de politierechtbank van Oost-Vlaanderen, afdeling Sint-Niklaas werd opgelegd, kende geen positief resultaat. U leefde de afspraken niet na waardoor de werkstraf niet kon worden opgestart.

Aangezien u de u herhaaldelijk geboden kansen tot begeleiding en behandeling niet heeft benut, bestaat er geen objectieve reden om aan te nemen dat u thans wél tot een duurzame gedragswijziging zou komen.

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige drugsproblematiek kampt. In een brief die u toevoegde aan het formulier hoorrecht en die gedateerd is op 10.10.2025 schreef u dat u een verslaving heeft maar dat het nu beter gaat met u, dat u begonnen bent met het aanpakken van uw drugsproblematiek en ambulante hulp zal volgen tot u definitief weet dat u niet zal hervallen. U legde een attest d.d. 24.09.2025 voor ter bevestiging van uw aanwezigheid in de vorming 'Drugs De Baas' aangeboden door VZW De Kiem (therapeutisch programma voor druggebruikers en hun omgeving) alsook een attest van Tandem d.d. 25.09.2025 waaruit blijkt dat u door hen opgevolgd werd in 2023 in de gevangenis van Gent en in 2025 in de gevangenis van Oudenaarde. Ook nadat u in begeleiding was bij Tandem in 2023 hebt u opnieuw drugsfeiten gepleegd. Uit het attest 'Drugs de Baas' blijkt dat u 7 van 8 sessies gevolgd hebt. Uit het attest kan niet worden afgeleid dat deze begeleiding daadwerkelijk heeft geleid tot een duurzame stabilisatie van uw verslavingsproblematiek. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u niet langer met een drugsverslavingsproblematiek kampt, noch dat deze problematiek duurzaam onder controle is. Er werden u meermaals strikte voorwaarden opgelegd om aan uw middelengebruik te werken, maar u herviel telkens weer. Gelet op het voorgaande kan het risico op hervall in middel gebruik na uw vrijstelling niet worden uitgesloten. (...)

U voegde aan het formulier hoorrecht een handgeschreven brief van 3 bladzijden toe, deze is gedateerd op 10.10.2025. In de brief beschrijft u waarom u in de gevangenis beland bent en waarom u niet zomaar kan terugkeren naar uw land. Aangezien in de vragenlijst en de op 21.10.2025 overgemaakte medische documenten, die dateren van 2022, werd verwezen naar een psychiatrische problematiek, werd op 03.11.2025 aan uw advocaat verzocht recente medische attesten met betrekking tot uw medische toestand te bezorgen. Ondanks rappels op 17.11.2025 en 08.12.2025, werd tot op heden geen enkel recent medisch attest ontvangen. (...)

Aangezien in de vragenlijst en de op 21.10.2025 overgemaakte medische documenten, die dateren van 2022, werd verwezen naar een psychiatrische problematiek, werd op 03.11.2025 aan uw advocaat verzocht recente medische attesten met betrekking tot uw medische toestand te bezorgen. Ondanks rappels op 17.11.2025 en 08.12.2025, werd tot op heden geen enkel recent medisch attest ontvangen. Er zijn geen (recente) medische documenten voorgelegd waaruit blijkt dat u nood heeft aan een medische behandeling die niet beschikbaar en/of toegankelijk is in Brazilië."

“U bent in 2012 in België aangekomen. U verkreeg op 29.04.2016, op bijna 14-jarige leeftijd, verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw toenmalige stiefvader. Als minderjarige maakte u driemaal het voorwerp uit van een maatregel opgelegd door de jeugdrechtbank, telkens omwille van het plegen van diefstallen met verzwarende omstandigheden en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen. Als meerderjarige ging u op hetzelfde elan verder. U bent slechts 23 jaar oud, maar werd meermaals veroordeeld voor drugsfeiten. U ondergaat heden uw derde detentie en verblijft sinds 15.12.2024 ononderbroken in de gevangenis. U bevindt zich in een strafcategorie van 7 tot 10 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 08.02.2032.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. U kwam op jonge leeftijd in België aan en heeft hier enige tijd school gelopen (zonder uw middelbaar diploma behaald te hebben). Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U heeft de Belgische samenleving in gevaar bracht door de verhandeling van drugs. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. Van een sterke economische binding met België is geen sprake. U heeft voornamelijk interimwerk verricht. U bent heden 23 jaar oud en bij strafeinde zal u 30 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Brazilië of elders geen werk zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. De opleidingen die u gevolgd hebt en de werkervaring die u in België hebt opgedaan kunnen u helpen bij het vinden van werk in uw land van herkomst of in een ander derde land. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Brazilië aanpassingen van u zal vergen, Zelfs indien de integratie in Brazilië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljovic-jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, 855). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale culturele en familiale banden met dit land te hebben. Uw moedertaal is Portugees. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Brazilië alwaar u opgegroeid bent en als kind geleefd hebt. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider op 19.09.2025 dat u nog familieleden heeft in Brazilië en met hen contact te hebben gehad als uw moeder naar Brazilië belde. Mogelijks kan u het contact met deze familieleden versterken. Daarnaast kan uw familie in België, u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Braziliaanse samenleving, eventueel door financiële steun. Hoe dan ook uw leeftijd (momenteel 23) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien, zelfs indien u geen steun zou krijgen van uw familie.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uit uw dossier blijkt dat u in het verleden werd geconfronteerd met psychische problemen en dat u gedwongen opgenomen werd. U legde in dat verband volgende stukken voor: een vonnis van het Vredegerecht van het kanton Sint-Niklaas d.d. 29.03.2022 waarin uw observatieneming in het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus voor een duurtijd van 40 dagen werd bevolen; facturen van het Psychiatrisch Centrum Sint-Hiëronymus (voor periode maart 2022 en verblijfsfactuur 01.04.2022-28.04.2022). Aangezien in de vragenlijst en de op 21.10.2025 overgemaakte medische documenten, die dateren van 2022, werd verwezen naar een psychiatrische problematiek, werd op 03.11.2025 aan uw advocaat verzocht recente medische attesten met betrekking tot uw medische toestand te bezorgen. Ondanks rappels op 17.11.2025 en 08.12.2025, werd tot op heden geen enkel recent medisch attest ontvangen. Er zijn geen (recente) medische documenten voorgelegd waaruit blijkt dat u nood heeft aan een medische behandeling die niet beschikbaar en/of toegankelijk is in Brazilië. De Administratie heeft geen toegang tot uw medische gegevens en de gevangenisarts is gehouden tot het beroepsgeheim.”

Geheel ten onrechte beweert de verzoekende partij in haar middel dat de bestreden beslissing gebrekkig zou zijn gemotiveerd, doordat geen grondig onderzoek zou zijn gevoerd naar de impact van de psychische toestand en de verslavingsproblematiek op het crimineel gedrag.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt expliciet dat de minister het dossier wél in het licht hiervan heeft onderzocht, maar zeer pertinent heeft vastgesteld dat er enerzijds kennelijk geen sprake was van verlies van oordeels- of controlevermogen.

Het is allerminst kennelijk onredelijk om te stellen dat de onderliggende verslavingsproblematiek het gevaar voor de openbare orde zelfs nog versterkt, daar waar de verzoekende partij niet aantoonde dat de verslavingsproblematiek überhaupt duurzaam onder controle zou zijn en eerdere opgelegde strikte voorwaarden kennelijk nooit hebben kunnen verhinderen dat de verzoekende partij telkens is hervallen.

Het is cruciaal in dit kader te wijzen op het feit dat de minister allerminst kennelijk onredelijk heeft moeten vaststellen dat de verzoekende partij niet vatbaar lijkt voor de tussenkomst van justitie, daar waar de vele veroordelingen op geen enkel moment tot een gedragswijziging hebben geleid.

Er wordt door de minister geheel terecht beklemtoont dat er meerdere veroordelingen voorliggen, voor telkenmale gelijkaardige feiten, waaruit enkel een volgehouden criminele ingesteldheid kan worden afgeleid.

Het kan de minister in de gegeven omstandigheden bezwaarlijk ten kwade worden geduid dat niet voetstoots wordt aangenomen dat de verzoekende partij op heden wél oprecht tot inkeer zou zijn gekomen, dan wel dat er heden wél sprake zou zijn van een echte gedragswijziging. Uit het gegeven dat verzoeker een goed gedrag zou vertonen in de gevangenis kan niet afgeleid worden dat geen werkelijke actuele bedreiging voor de samenleving voorhanden is.

Niet alleen heeft de minister correct gemotiveerd in het licht van de ingeroepen psychische problemen en de mate waarin deze de gepleegde misdrijven zouden kunnen vergoelijken, maar bovendien blijkt dat de minister ook uitdrukkelijk verzocht heeft om recent medische attesten voor te leggen ter staving van de medische toestand.

Evenwel diende de minister vast te stellen dat geen enkel medische attest werd voorgelegd, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er actueel nog nood zou zijn aan medische behandeling, welke niet beschikbaar of toegankelijk zou zijn in het land van herkomst.

De voorgehouden schending van artikel 3 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen, te meer nu de verzoekende partij ook bij haar inleidend verzoekschrift zelfs geen begin van bewijs bijbrengt dat een medische behandeling noodzakelijk zou zijn, welke in het land van herkomst niet beschikbaar of toegankelijk zou zijn.

De verzoekende partij wijst nog op het feit dat geen rekening zou zijn gehouden met haar jonge leeftijd, doch zulks betreft een miskenning van de uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissing.

De minister kadert de jonge leeftijd van de verzoekende partij immers uitdrukkelijk in het feit dat er ondanks de relatief jonge leeftijd reeds meerdere strafrechtelijke veroordelingen op het conto van de verzoekende partij staan én zij ook reeds drie detentieperiodes heeft gekend in het Rijk, waarbij het strafeinde ten andere pas voorzien is voor 8 februari 2032.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 8 van het EVRM, van de hoorplicht, en van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

De verzoekende partij licht haar tweede middel als volgt toe:

“II.2.2. Het tweede middel bestaat uit een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids-, zorgvuldigheid en proportionaliteitsbeginsel en de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 8 EVRM en de hoorplicht doordat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de relaties van verzoeker.

Verzoeker voert aan dat zijn recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven wordt geschaad.

De gemachtigde van de minister stelt dat er in casu geen sprake zou zijn van een schending van art. 8 EVRM. Verzoeker betwist dit,

In casu werd onvoldoende rekening gehouden met de gezinssituatie van verzoeker, Verzoeker beantwoordde vraag 6 in de vragenlijst of hij getrouwd was negatief, maar hij heeft weldegelijk een relatie zoals ook blijkt uit de vele (ongestoorde) bezoeken in de gevangenis. Hij heeft een stabiele relatie met mevrouw Y. A. D. die hem consequent ondersteunt en reeds meer dan een jaar bezoekt in de gevangenis,

Aangezien verzoeker niet fysiek werd gehoord, kon verwerende partij evenwel niet aan feitenvinding doen en is de bestreden beslissing dan ook niet naar behoren genomen. Door de dubieuze vraagstelling in de vragenlijst Of verzoeker een echtgenote heeft, werd door verzoeker geen melding gemaakt van zijn huidige vriendin. Hij is er immers niet met haar gehuwd noch wonen zij wettelijk samen, waardoor verzoeker van oordeel was dat hij geen melding moest maken van deze relatie.

Het recht om te worden gehoord, waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden. Bij het fysiek horen van verzoeker had al snel duidelijk geworden dat DVZ niet louter de vraag stelde of verzoeker gehuwd was, maar wel of hij een relatie had in België. Ook het begrip duurzame relatie zou dan verduidelijkt kunnen worden, m.n. dat een stabiele affectieve relatie van meer dan een jaar ook hieronder valt.

Vermits verzoeker onvoldoende gehoord is, is de bestreden beslissing ongefundeerd.

Deze plicht vloeit trouwens voort uit de vaste rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Het Europees Hof van Justitie heeft dienaangaande reeds het volgende gesteld (zie HvJ, 22 november 2012, C-277/11, overweging 81-88):

“Dienaangaande zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak van het Hof de eerbiediging van de rechten van de verdediging een algemeen beginsel van het recht van de Unie vormt (zie met name arresten van 28 maart 2000, Krombach, C-7/98, Jurispr. blz. 1-1935, punt 42, en 18 december 2008, Sopropé, C-349/07, Jurispr. blz. 1-10369, punt 36).

De onderhavige zaak betreft meer in het bijzonder het recht om in elke procedure te worden gehoord, dat integraal deel uitmaakt van genoemd grondrecht (zie in die zin met name arresten van 9 november 1983, Nederlandsche Banden-Industrie Michelin/Commissie, 322/81, Jurispr. blz. 3461, punt 7, en 18 oktober 1989, Orkem/Commissie, 374/87, Jurispr. blz. 3283, punt 32). Dit recht is thans niet alleen neergelegd in de artikelen 47 en 48 van het Handvest, die de eerbiediging van de rechten van de verdediging garanderen alsmede het recht op een eerlijk proces in het kader van elke procedure in rechte, maar ook in artikel 41 ervan dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt.

Artikel 41, lid 2, bepaalt dat dit recht op behoorlijk bestuur met name het recht van eenieder omvat te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen, het recht van eenieder om inzage te krijgen in het hem betreffende dossier, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en zakengeheim alsmede de plicht van de betrokken diensten om hun beslissingen met redenen te omkleden.

Vaststaat dat deze bepaling van algemene toepassing is, zoals uit de bewoordingen ervan blijkt.

Het Hof heeft dus steeds gewezen op het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie, waar het heeft geoordeeld dat dit recht van toepassing is in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden (zie met name arresten van 23 oktober 1974, Transocean Marine Paint Association/Commissie, 17/74, Jurispr. blz. 1063, punt 15; Krombach, reeds aangehaald punt 42, en Sopropé, reeds aangehaald, punt 36)

Volgens de rechtspraak van het Hof moet dit recht worden geëerbiedigd, ook al voorziet de toepasselijke wetgeving niet uitdrukkelijk in een dergelijke formaliteit (zie arrest Sopropé, reeds aangehaald, punt 38). Het recht om te worden gehoord waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden (zie met name arresten van 9 juni 2005, Spanje/Commissie, C-287/02, Jurispr. blz. 1-5093, punt 37 en aldaar aangehaalde rechtspraak; Sopropé reeds aangehaald, punt 37; van 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C-141/08 P, Jurispr. blz. 1-9147, punt 83, en 21 december 2011, Frankrijk/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punten 64 en 65).

Bedoeld recht impliceert tevens dat de administratie met de nodige aandacht kennis neemt van de opmerkingen van de betrokkene door alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken en de beschikking toereikend te motiveren (zie arresten van 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, Jurispr. blz. 15469, punt 14, en Sopropé, reeds aangehaald, punt 50). De verplichting om een besluit op voldoende specifieke en concrete wijze te motiveren zodat betrokkene in staat is te begrijpen waarom zijn verzoek is geweigerd, vormt dus het uitvloeisel van het beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging.”

Dit hoorrecht dient niet enkel door de instellingen van de Unie te worden erkend. maar aangezien het een algemeen beginsel van het Unierecht betreft, ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten wanneer zij beslissingen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (zie artikel 51 van het Handvest en de toelichtingen bij het Handvest van de grondrechten Pb.C., 14 december 2007, afl. 303 en ook HvJ 18 december 2008, C-349107, Sopropé, ro. 3e en HvJ 22 november 2012f C277/11, M.M.. 86).

Het hoorrecht wordt van toepassing geacht in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden, d.i. een besluit dat de belangen van de betrokken persoon ongunstig kan beïnvloeden (zie HvJ 22 november 2012, C277/11, M.M., ro. 85).

In casu wordt een beslissing tot intrekking van het verblijf genomen hetgeen onmiskenbaar de meest ingrijpende beslissing kan zijn voor verzoeker, zodat hij hiervoor persoonlijk had moeten worden gehoord, hetgeen in casu niet is gebeurd,

Los van het feit dat geen rekening gehouden werd met deze relatie van verzoeker, staat ook vast dat verzoeker een sterke band heeft met zijn moeder met wie hij naar België is gekomen op 9 jarige leeftijd. Deze band werd ook niet voldoende in overweging genomen.

Het is duidelijk dat alle relaties van verzoeker in overweging moeten worden genomen bij de beoordeling van de proportionaliteit van de maatregel. De aanwezigheid van een ondersteunend netwerk is immers cruciaal voor zijn resocialisatie en toekomstige re-integratie in de samenleving, wat bij een verwijdering naar Brazilië volledig teniet zou worden gedaan.

Het EHRM benadrukt dat het begrip gezinsleven, in de zin van artikel 8 EVRM een ruime term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, S 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië CGK), S 153).

"Verdragsluitende Staten [zijn] er wel toe gehouden om, binnen de beleids marge waarover zij beschikken, een billijke afweging (of zoals verzoeker stelt: een proportionaliteitstoets) te maken tussen de concurrerende belangen van het individu en het algemeen belang (zie EHRM 28 juni 2011, nr. 55597/09, Nunez v. Noorwegen, par. 68-69). In zaken die zowel op een gezinsleven als op immigratie betrekking hebben, zal de omvang van de negatieve dan wel positieve verplichtingen van een Verdragsluitende Staat in het kader van artikel 8 van het EVRM afhankelijk zijn van de individuele omstandigheden van de betrokken persoon en het algemeen belang" (EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, Paposhvili v. België, par. 140).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM te maken heeft met waarborgen en niet met de foutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, S 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid omt vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak

In casu dient onderzocht te worden of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Uner/Nederland (GK), S 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland\$ S 51 en 53).

Dit vereist dat de verwerende partij een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekende partij en diens duurzame lokale verankering en gezinssituatie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving anderzijds.

Dit is in casu niet, minstens onvoldoende gebeurd,

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd."

2.2.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische

aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De Raad merkt op dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

De Raad herhaalt vooreerst dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat, waardoor de bestreden beslissing op zich geen schending van artikel 8 van het EVRM tot gevolg kan hebben. Zij kan immers op zich niet tot gevolg hebben dat de verzoekende partij al dan niet gedwongen zal moeten terugkeren naar Brazilië en dat haar privé- of gezinsleven dus zou geschonden worden. Dit onderdeel van het tweede middel is om die reden niet ontvankelijk.

Daarnaast houdt de verzoekende partij voor dat zij fysiek had moeten worden gehoord. Er is de Raad echter geen enkele rechtsregel bekend op grond waarvan dit het geval zou zijn. De verzoekende partij maakt het bestaan van een dergelijke regel ook niet aannemelijk.

Bovendien blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk ook mondeling gehoord werd door mevr. M. Een neerslag van dit gesprek zit in de stukken van het administratief dossier en hieruit blijkt dat de verzoekende partij in dit gesprek evenmin melding heeft gemaakt van een affectieve partnerrelatie.

Er kan ook nog worden opgemerkt dat de verzoekende partij de vragenlijst kennelijk niet onjuist begrepen heeft, vermits expliciet wordt vermeld dat er geen sprake is van een 'partner'. De verzoekende partij verwijst dus allerminst enkel naar het feit dat zij geen echtgenote zou hebben.

Artikel 41 van het Handvest, dat het recht op behoorlijk bestuur behelst, bepaalt in verband met het hoorrecht het volgende:

"(...)

Dit recht behelst met name:

— het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,

(...)"

De Raad benadrukt dat uit de bewoordingen van artikel 41 van het Handvest volgt dat dit artikel niet is gericht tot de lidstaten, maar uitsluitend tot de instellingen, organen en instanties van de Unie (cf. HvJ 21 december 2011, C-482/10, punt 28; HvJ 17 juli 2014, C-141/12, punt 67). De verzoekende partij kan zich ten aanzien van de nationale autoriteiten dan ook niet dienstig beroepen op een schending van artikel 41 van het Handvest.

Dit neemt echter niet weg dat het hoorrecht, zoals neergelegd in artikel 41 van het Handvest dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt, het recht van eenieder verzekert om te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem bezwarende individuele maatregel wordt genomen. De Raad wijst erop dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht vormt (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 81-82). Het hoorrecht maakt tevens deel uit van de grondrechten die bestanddeel zijn van de rechtsorde van de Unie en die verankerd zijn in het Handvest.

Dit hoorrecht dient niet enkel door de instellingen van de Unie te worden erkend, maar aangezien het een algemeen beginsel van het Unierecht betreft, ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten wanneer zij beslissingen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (Zie artikel 51 van het Handvest en de toelichtingen bij het Handvest van de grondrechten Pb.C. 14 december 2007, afl. 303; Zie ook HvJ 18 december 2008, C-349/07, Sopropé, ro. 38 en HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 86).

Het hoorrecht kent een algemene toepassing. Het Hof heeft steeds gewezen op het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie. Vaste rechtspraak van het Hof stelt dan ook dat dit hoorrecht van toepassing is in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden, d.i. een besluit dat de belangen van de betrokken persoon ongunstig kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 85 en de daar aangehaalde rechtspraak).

In casu wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de verzoekende partij. Het wordt door de verwerende partij niet betwist dat deze beslissing steunt op bepalingen die een omzetting vormen van Europese regelgeving. Door het nemen van de bestreden beslissing wordt in casu uitvoering gegeven aan het Unierecht.

Het lijkt niet te kunnen worden uitgesloten dat de bestreden akte als een bezwarend besluit moet worden aangemerkt dat de belangen van de betrokken vreemdeling ongunstig kan beïnvloeden.

Het hoorrecht zoals gewaarborgd door artikel 41 van het Handvest lijkt in casu derhalve van toepassing.

De vraag of er sprake is van een schending van het hoorrecht, moet worden beoordeeld aan de hand van de specifieke omstandigheden van elk geval, met name de aard van de betrokken handeling, de context van de vaststelling ervan en de rechtsregels die de betrokken materie beheersen (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., ro. 34).

Het staat in casu echter vast dat de verzoekende partij voorafgaand aan de thans bestreden beslissing ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om naar behoren en daadwerkelijk de specifieke kenmerken van haar situatie kenbaar te maken en te verduidelijken. De verzoekende partij betwist dit ook niet, maar stelt dat zij bepaalde elementen, zoals haar beweerde relatie van ondertussen meer dan één jaar, niet aan het bestuur kenbaar maakte. Volgens de verzoekende partij zou zij dat wel gedaan hebben moest zij fysiek zijn gehoord. De verzoekende partij maakt echter, zoals hierboven reeds werd aangegeven, niet aannemelijk dat de verwerende partij hiertoe verplicht was. Er valt niet in te zien waarom de verzoekende partij in de onmogelijkheid zou zijn geweest om deze elementen op een nuttig tijdstip over te maken aan de diensten van de verwerende partij.

In het kader van de bestreden beslissing, ligt derhalve geen schending van het hoorrecht voor.

Los van voorgaande vaststellingen, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verwerende partij zeer uitgebreid motiveerde over het privé- en gezinsleven van de verzoekende partij. Deze motieven luiden als volgt:

“U verklaarde geen duurzame relatie en geen minderjarige kinderen te hebben. Wel heeft u familie in België, namelijk uw moeder (F. D. N. I., geboren op (...)1983 te Zé Doca, Brazilië, nationaliteit: Brazilië, F-kaart geldig tot 16.09.2026) en haar nieuwe partner (S., D. P. J., geboren op (...)1965 te Duitsland, Belgische nationaliteit). U legde hun attest van wettelijke samenwoning d.d. 06.10.2025 voor. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, 833; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier en de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw moeder. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Dendermonde d.d. 10.10.2023 blijkt dat de samenwoning met uw moeder moeilijk verliep en u regelmatig thuis wegliep. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Gent blijkt dat u verklaarde geen vast adres meer te hebben en een beetje overal te slapen. Uit het “Advies van de directeur betreffende periodieke uitgaansvergunning” d.d. 29.09.2025 blijkt dat u voor uw opsluiting werkloos en dakloos was. Het gegeven dat uw moeder u komt bezoeken in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet op zich niet getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Het feit dat u na uw vrijstelling mogelijks over een (tijdelijke) vaste verblijfplaats beschikt en dat uw moeder bereid is u te ondersteunen na uw detentie, volstaat evenmin om een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden aan te tonen. Een

louter financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 23 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat wordt geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen en werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Dat het contact met uw moeder in België moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag.

Wat betreft de wettelijke samenwonende partner van uw moeder blijkt uit het administratief dossier en de door u voorgelegde documenten niet dat er tussen u en deze persoon sprake is van een feitelijk en beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheidsband. Evenmin blijkt dat deze persoon een ouderlijke rol heeft opgenomen of dat er een affectieve band bestaat die verder reikt dan louter occasioneel contact via uw moeder. Het loutere feit dat uw moeder een wettelijke samenwoner is aangegaan met een Belgische onderdaan volstaat niet om te besluiten dat er tussen u en deze persoon een beschermenswaardig gezinsleven bestaat. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten. U bent in 2012 in België aangekomen. U verkreeg op 29.04.2016, op bijna 14-jarige leeftijd, verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw toenmalige stiefvader. Als minderjarige maakte u driemaal het voorwerp uit van een maatregel opgelegd door de jeugdrechtbank, telkens omwille van het plegen van diefstallen met verzwarende omstandigheden en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen. Als meerderjarige ging u op hetzelfde elan verder. U bent slechts 23 jaar oud, maar werd meermaals veroordeeld voor drugsfeiten. U ondergaat heden uw derde detentie en verblijft sinds 15.12.2024 ononderbroken in de gevangenis. U bevindt zich in een strafcategorie van 7 tot 10 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 08.02.2032.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. U kwam op jonge leeftijd in België aan en heeft hier enige tijd school gelopen (zonder uw middelbaar diploma behaald te hebben). Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U heeft de Belgische samenleving in gevaar gebracht door de verhandeling van drugs. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. Van een sterke economische binding met België is geen sprake. U heeft voornamelijk interimwerk verricht. U bent heden 23 jaar oud en bij strafeinde zal u 30 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Brazilië of elders geen werk zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. De opleidingen die u gevolgd hebt en de werkervaring die u in België hebt opgedaan kunnen u helpen bij het vinden van werk in uw land van herkomst of in een ander derde land. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Brazilië aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie in Brazilië wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljovic-jucik v. Zwitserland, 21 oktober 2020, 855). U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale culturele en familiale banden met dit land te hebben. Uw moedertaal is Portugees. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Brazilië alwaar u opgegroeid bent en als kind geleefd hebt. U verklaarde aan de terugkeerbegeleider op 19.09.2025 dat u nog familieleden heeft in Brazilië en met hen contact te hebben gehad als uw moeder naar Brazilië belde. Mogelijks kan u het contact met deze familieleden versterken. Daarnaast kan uw familie in België, u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Braziliaanse samenleving,

eventueel door financiële steun. Hoe dan ook uw leeftijd (momenteel 23) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien, zelfs indien u geen steun zou krijgen van uw familie. Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

De verzoekende partij betwist deze zeer uitgebreide en concrete motieven niet op enige concrete wijze, en zij blijven dan ook overeind.

De verzoekende partij betwist de overige motieven van de bestreden beslissing niet, en ook deze motieven blijven dus overeind.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU